

f.eks. folk, der bor ude i det åbne land, hvor man ikke kan lave kollektiv trafik, fordi det bliver for kostbart. Dét må vi arbejde med nogle miljøvenlige brændsler. Vi kunne f.eks. godt forestille os, at man kunne køre på biogas. Der kommer også nogle nye teknologier på transportområdet, som selvfølgelig skal tænkes ind, ja, man kunne også forestille sig, at brintbiler kunne være en mulighed.

Lad os da gå mere målrettet og konkret til værks i stedet for bare at blive ved med at sige, at der er nogle, der er nødt til at have nogle biler til rådighed. Det ved vi faktisk godt.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg har nu en fornemelse af, at vi måske nærmer os en dag, hvor udledningsproblematikken også på ret kort sigt kan løses. Fuel cells eller brint er en af de muligheder, som nok vil afløse benzin og diesel inden for en vis tid.

Så er jeg enig med fru Anni Svanholt i, at vi har et fysisk problem. Der er simpelt hen en grænse for, hvor mange vi kan være. Tankerne om individuel transport og den kollektive trafik, som er det, ordføreren siger her, er vi slet ikke uenige i.

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil gerne starte med at takke miljø- og energiministeren for redegørelsen. Ministeren har sandelig sat nogle store miljø- og energipolitiske mål på Danmarks vegne, men jeg må da indrømme, at det har været med tilslutning fra et næsten enigt Folketing.

Dansk Folkeparti føler, at ministeren af og til glemmer, at Danmark er et lille land med kun 5 millioner indbyggere, og at Danmarks emission af drivhusgasser globalt set derfor er meget lille og af marginal betydning, og at den danske førertrøje på miljøområdet er blevet en stor samfundøkonomisk belastning.

Er det i øvrigt ikke korrekt, at Danmark ligger som nummer 5 i verden med hensyn til CO₂-udslip målt pr. indbygger, men at det hænger sammen med, at vi ikke som langt de fleste industrilande har valgt at indføre – nu siger jeg et uartigt ord – atomkraft, at vi af naturlige årsager heller ikke har vandkraft, sådan som f.eks. Norge og Sverige har det, og at Danmarks geografiske beliggenhed betinger, at vi har et stort energiforbrug til varme?

Men Dansk Folkeparti er enig i, at det er vigtigt på internationalt plan at få aftaler på plads om kvotehandling, joint implementation og clean development mechanism, så der kan sættes ind i de lande, hvor det virkelig batter noget at sætte ind imod forureningen.

Alle ved, at miljø- og energiministeren gerne vil spille en stærk minister, som stort set ikke behøver at tage økonomiske hensyn, når der indføres nye, ressourcetrævende tiltag på miljøområdet og i forbindelse med energipolitikken. Regningen sendes jo bare direkte videre via elregningen og varmeregningen til forbrugerne, f.eks. kan de nye, store og enormt dyre halm- og flisfyrede biomasseværker og havvindmølleparkerne, hvoraf de første alene koster 8 mia. kr., ikke blive rentable på anden måde end gennem en ekstraordinært høj elpris. Ligeledes skal de aktiviteter, der ligger i den nye energisparelov, som vi skal behandle senere i dag, finansieres af varme-, naturgas- og elforbrugerne.

Jeg går endvidere ud fra, at når ministeren nu vil introducere energiforskning, som skal betales gennem Public Service Obligations, PSO'erne, betyder det, at vi også skal belaste elregningerne med disse 98 mio. kr.

Der er yderligere et par ting, jeg gerne vil spørge ministeren om: Hvor går grænsen for, hvor stor en del af elforbruget der skal aftages i form af tvangskvoteret, miljørigtig, dyr el? Dette spørgsmål interesserer Dansk Industri meget, da man finder, at den nuværende kvote er alt for høj.

Det er jo en illusion at tale om det frie elmarked og et fald i elpriserne, når andelen af den billige, såkaldte frie markedsdel indskrænkes. Vi har jo sådan set fået de aktuelle tal på bordet for merudgiften for den del af den jysk-fynske vindmølle-el, som Østdanmark nu skal belastes med. Det er 500 mio. kr., som skal fordeles over 2 år, 250 mio. kr. pr. år – 500 mio. kr. for at udligne alene den del af den miljørigtige energi, som man betaler mere for i Jylland.

Desuden mangler vi den tredje fase i en udlicensing på landsplan, og den tredje fase består jo af den miljørigtige, som man kalder det, kraft-/varmedel, eller fra de decentrale kraft-/varmeværker, og det bliver ca. 200 mio. kr. mere. Det vil sige, at alt i alt skal der samlet overføres 700 mio. kr. til Østdanmark, og i Vestdanmark beholder man så også en andel på 700 mio. kr. Altså betaler vi 1,4 mia. kr. ekstra på landsplan for at have den grønne el.